

НАРОДНА СКУПШТИНА

Сваком народном посланику

Булевар Краља Александра бр. 13

11000 Београд

Доставља се преко епоште:

Генералном секретару: за сваког народног посланика

sekretar@parlament.rs

Уставном суду

<kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs>, <sekretar.us@ustavni.sud.rs>, <informacija@ustavni.sud.rs>

Средствима јавног обавештавања - јавности преко интернета

Предмет: Уставна криза. II: Уставни суд прихвата неуставност закона

С обзиром на даље наведене чињенице, а на основу члана 56 Устава, Народној скупштини подносим петицију. Она гласи:

ПЕТИЦИЈА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

да Народна скупштина:

1. *исправи члан 12 Закона о председнику Републике и његов наслов у складу са ставом 3. члана 116 Устава /1/,*
2. *допуни Закон о избору председника Републике у складу са ставом 3. члана 116 Устава /1/.*
3. *то учини тако да та исправка Закона о председнику Републике и да та допуна Закона о избору председника Републике ступе на снагу пре отварања изборног процеса за избор председника Републике.*
4. *распусти садашњи сазив Уставног суда и да изврши избор нових судија Уставног суда,*
5. *обавезно јавно изложи свој став по предлозима 1. до 4. ове петиције.*

Чињенице

1. Устав Републике Србије /1/ у свом члану 116, став 3., јасно, недвосмислено и изричито утврђује да:

" Нико не може више од два пута да буде *биран* за председника Републике."
2. Тиме је ограничен број бирања тј. кандидовања, једног лица за председника Републике на два бирања, тј. на два кандидовања. Устав тиме прихвата да критеријум за број бирања, тј. за број кандидовања, за председника Републике није много блажи од дозвољеног броја понављања разреда/школске године у школи или на универзитету. Односно, критеријум и услов за број понављања кандидатуре за председника Републике није много блажи од критеријума и услова за број понављања школске године.
3. Уставни суд је утврдио у свом Закључку (Број IУз-886/2012 од 24.04.2013. године) /2/ да се питање броја избора, тј. кандидовања, за председника Републике односи "на поступак кандидовања неког лица за председника Републике" те да зато јесте "предмет уређења закона о избору председника Републике". С том (неадекватном, неодговарајућом, стога погрешном) аргументацијом Уставни суд одбија да усагласи члан 12 Закона о председнику Републике с Уставом, дозвољава и прихвата да у члану 12 Закона о председнику Републике стоји противуставна одредба: "Нико не може више од два пута да буде **изабран** за председника Републике, без обзира на то колико су му трајали први и други мандат." Зато је и наслов тог члана 12: "Ограничење на два избора" противуставан. Он треба да гласи "**Ограничење на два бирања**" или "**Ограничење на два кандидовања**" у складу са 3. ставом члана 116 Устава /1/. Мало је вероватно да је за Уставни суд исто да ли неко може највише два пута да буде **биран**, тј. највише два пута да буде **кандидован**, или највише два пута да буде **изабран**, за председника Републике! У нашем језику је потпуно јасно да глаголи **бирати** и **изабрати**, тј. **бити биран** и **бити изабран**, имају суштински различита значења. Ако то није јасно Уставном суду онда треба да буде распуштен јер је недовољно образован и недорастао за такву делатност. Вероватније је да је то јасно и Уставном суду. Ако је то јасно Уставном суду онда треба да буде распуштен јер одбија да поштује Устав, а тиме руши државност Републике Србије.
4. Садашњи противуставни члан 12 Закона о председнику Републике је заоставштина из ранијег Устава Републике Србије чија је важност престала ступањем на снагу садашњег Устава /1/. Уставни суд је обавезан да поштује и примењује садашњи Устав /1/ и да на њему заснива своје ставове. Уставни суд је одбио да то учини (Закључак Уставног суда: Број IУз-886/2012 од 24.04.2013. године /2/)!

5. Уставни суд је својим Закључком (Број IУз-192/2013 од 25.07.2013. године) /3/ јасно потврдио да "је одредбом члана 116. став 3. Устава утврђена забрана да нико не може више од два пута бити **биран** за председника Републике". Ово показује да Закон о председнику Републике разматра у свом члану 12 број бирања једног лица и ако се то односи "на поступак кандидовања неког лица за председника Републике". Упркос томе, Уставни суд одбија да усагласи члан 12 Закона о председнику Републике већ и даље прихвата неуставност члана 12 Закона о председнику Републике! Ово је довољан разлог да садашњи сазив Уставног суда буде распуштен, било његовом неодложном колективном неопозивом оставком, осим судија који су писмено дали издвојено мишљење да нису сагласни с противуставним ставом Судског већа Уставног суда, било одлуком Народне скупштине! У супротном се продубљује уставна криза у овој држави. Нажалост, садашњи сазив Уставног суда није поднео колективну безусловну оставку. Тиме судије Уставног суда делују против своје заклетве (3. став члана 11 Закона о Уставном суду), која гласи:

"Заклињем се да ћу се у свом раду придржавати Устава и закона и да ћу своју дужност обављати часно, савесно и непристрасно".

Недопустиво је да они и даље буду судије Уставног суда.

Народна скупштина је обавезна (3. став члана 4 и тачка 2 члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да распусти садашњи сазив Уставног суда јер је Уставни суд одбио да изврши своју основну дужност да штити уставност (1. став члана 166 Устава /1/).

6. Уставни суд није предложио Народној скупштини да усклади с Уставом члан 12 Закона о председнику Републике! Уставни суд на тај начин не извршава своју основну обавезу и дужност одређену у 1. ставу члана 166 Устава: "Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе." Уставни суд је одбио да штити уставност! Судије уставног суда делују супротно својој заклетви. Овакво неизвршавање основне своје обавезе захтева безусловну колективну смену садашњег сазива Уставног суда, осим судија који су писмено дали издвојено мишљење да нису сагласни с противуставним ставом Судског већа Уставног суда! Нажалост, садашњи сазив Уставног суда није поднео колективну безусловну оставку. Зато Народна скупштина треба да распусти садашњи сазив Уставног суда.

Народна скупштина је обавезна (3. став члана 4 и тачка 2 члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да распусти садашњи сазив Уставног суда јер је Уставни суд одбио да изврши своју основну дужност да штити уставност (1. став члана 166 Устава /1/).

7. У свом Закључку (Број IУз-192/2013 од 25.07.2013. године) /3/ Уставни суд изједначава пасивно и активно бирачко право и истовремено утврђује да се то "не може довести у уставноправну везу са уставним ограничењем броја избора једног лица за председника Републике из члана 116. став 3. Устава". То утврђује да се члан 2 Закона о избору председника Републике уопште не односи на број бирања једног лица за председника Републике.

8. Закон о избору народних посланика уопште не разматра број бирања тј. кандидовања, једног лица за народног посланика, те ни за председника Републике. Зато је за број бирања једног лица за председника Републике неостварљива, неприменљива, одредба члана 8. Закона о избору председника Републике, којом се за питања која нису посебно уређена тим Законом примењују одредбе Закона о избору народних посланика.
9. Без обзира да ли је то случајни пропуст у Закону о избору председника Републике или је то у њему намерно ниподаштавање уставне одредбе (члана 116, става 3. Устава /1/), **Народна скупштина је обавезна** (чланови 98, 2. и 3 став члана 194 Устава /1/, и Закључак Уставног суда: Број IУз-886/2012 од 24.04.2013. године /2/), **у складу са ставом 3 члана 116 Устава /1/, да Закон о избору председника Републике допуни одредбом о броју бирања, тј. кандидовања, једног лица за председника Републике.** Народна скупштина треба обавезно то да уради пре отварања следећег процеса за избор председника Републике. Сада има довољно времена да то учини да то постане пуноважно на време.
10. Уставни суд није предложио Народној скупштини да допуни Закон о избору председника Републике! Уставни суд је деловао супротно својој уставној обавези утврђеној у 3 ставу члана 4 Устава /1/ да контролише рад друга два органа власти, у овом случају Народне скупштине: "Однос три гране власти заснива се на равнотежи и међусобној контроли." Уставни суд на тај начин не извршава ни своју основну обавезу и дужност одређену у 1. ставу члана 166 Устава: "Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе." Уставни суд је одбио да штити уставност! Судије Уставног суда су деловале супротно својој заклетви. Овакво неизвршавање основне своје обавезе захтева смену свих судија Уставног суда, осим оних судија који су својим писменим издвојеним мишљењем исказали да нису сагласни са противуставним ставом Судског већа Уставног суда.
- И због овога је Народна скупштина обавезна (3. став члана 4 и тачка 2 члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да распусти садашњи сазив Уставног суда јер је Уставни суд одбио да изврши своју основну дужност да штити уставност (1. став члана 166 Устава /1/).**
11. Ни Републичка изборна комисија ни Врховни суд нису меродавни, нису надлежни, за оцену уставности. За то је надлежан Уставни суд (1. став члана 166 Устава /1/).
12. Уставни суд се у свом Закључку (Број IУо-243/2012 од 20.06.2012. године) /5/ огласио ненадлежним да оцени уставност и законитост изборних листи кандидата за председника Републике јер "представљају појединачне правне акте Републичке изборне комисије" поднетих Републичкој изборној комисији за први и други круг избора одржаних 20.04.2012. и 10.05.2012. године. Овај свој Закључак Уставни суд је донео тек после одржаних избора, тј. са закашњењем од више од 40 дана. У тачки 5. члана 167 Устава јасно пише да Уставни суд **"одлучује о изборним споровима за које законом није одређена**

надлежност судова, ". Тиме је не само свој акт учинио безвредним, већ је јасно дао до знања да неће да штити уставност када су у питању изборна акта! Судије Уставног суда су и у том случају деловале супротно својој заклетви.

И због овога је Народна скупштина обавезна (3. став члана 4 и тачка 2 члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да распусти садашњи сазив Уставног суда јер је Уставни суд одбио да изврши своју основну дужност да штити уставност (1. став члана 166 Устава /1/).

Садашњи сазив Уставног суда треба да буде распуштен разрешавањем дужности свих судија Уставног суда осим оних судија који су својим писменим издвојеним мишљењем исказали да нису сагласни са противуставним ставом Судског већа Уставног суда. Нове судије Уставног суда треба да буду изабране. Народна скупштина је надлежна да то учини према 2. ставу члана 99 Устава /2/:

Народна скупштина:

2. бира и разрешава судије Уставног суда.

2. став члана 99 Устава /2/

13. Да се не би поновила нелегитимност последњег изборног процеса за председника Републике, Народна скупштина треба да исправи Закон о председнику Републике у складу с Уставом и да допуни Закон о избору председника Републике у складу с Уставом тако да те измене буду правоснажне пре отварања изборног процеса за избор председника Републике. Има довољно времена да то Народна скупштина учини без икакве пресије на њу.
14. Члан1. Устава /1/ утврђује да је Република Србија држава заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама. Први став члана 2 Устава /1/ утврђује да сувереност Републике Србије потиче од њених грађана. Члан 56 Устава /1/ сваком држављанину Републике Србије даје право да сам упућује петиције и друге предлоге државним органима и да од њих добије одговор када га тражи. Народна скупштина јесте државни орган власти Републике Србије (чланови 4 и 98 Устава /1/). Из свега овог проистиче да је Народна скупштина обавезна да јавно изложи свој став по предлозима 1. до 4. ове петиције.

Закључак

Претходне чињенице показују несутавност члана 12 закона о председнику Републике и непотпуност Закона о избору председника Републике у вези спровођења уставног ограничења на број бирања, тј. на број кандидовања, једног лица за председника Републике.

Народна скупштина је меродавна, дужна и треба, на основу чланова 56, 98 и 99 Устава /1/, да:

- 1. исправи члан 12 Закона о председнику Републике и његов наслов у складу са ставом 3. члана 116 Устава /1/,*
- 2. допуни Закон о избору председника Републике у складу са ставом 3. Члана 116 Устава /1/.*
- 3. то треба да учини тако да та допуна Закона ступи на снагу пре отварања изборног процеса за избор председника Републике, а да се не би поновила нелегитимност последњег изборног процеса за председника Републике,*
- 4. треба да распусти садашњи сазив Уставног суда, због његовог неизвршавања његове основне уставне обавезе, и да изврши избор нових судија Уставног суда,*
- 5. јавно изложи свој став по овој петицији.*

Ви, поштовани народни посланиче сте јавно положили заклетву:

Заклињем се да ћу дужност народног посланика обављати предано, поштено, савесно и верно Уставу, бранити људска и мањинска права и грађанске слободе и по најбољем знању и умећу служити грађанима Србије, истини и правди!

2. став члана 17 Закона о Народној скупштини

Ова Ваша заклетва је Ваша заклетва народу. Она има неупоредиво већу тежину, важност и обавезу за Вас од Ваше заклетве својој политичкој странци! Ви сте обавезни да не извршавате ни један противустанован став Ваше странке. Сада имате избор, на самом почетку Вашег мандата: коме ћете бити верни, народу и држави или политичкој странци; хоћете ли поштовати Устав и оживотворавати његове одредбе или ћете подржавати успостављену противустанову самовољуну владавину председника Владе, целе Владе, и председника Републике и дозволити њихову заштиту противустановним ставовима Уставног суда. Ви сада одређујете правац и смер Вашег деловања као народни посланик заузимањем става по овој петицији која има за циљ да се воспостави државност Републике Србије, да почну да се остварују уставне одредбе да би се повратиле изгубљене људске слободе, самосталност и независност државе и целовитост њене територије, да би се обезбедила равноправност грађана пред Уставом, да би се поштовало њихово достојанство и слобода њиховог опредељења исказана на тајном гласању за народне посланике, да би се повратила вера народа у смисао и сврху избора.

Напомена

Сви народни посланици су позвани да учествују у разматрању и решавању ових проблема. Зато се обраћам сваком народном посланику и свим посланицима заједно као сазиву Народне скупштине

у целини и молим Генералног секретара Народне скупштине да им пренесе овај документ у целости како је дату у додацима.

Желим вам успешан рад у потпуном складу с Уставом за добро народа и целовите Републике Србије.

Литература:

- /1/ Устав Републике Србије: <http://www.parlament.gov.rs/народна-скупштина.115.html>
- /2/ Закључак Уставног суда, број IУз-886/2012 од 24.04.2013. године:
http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_04_24LTG_USsve.28864032.pdf
- /3/ Закључак Уставног суда, број IУз-192/2013 од 25.07.2013. године:
http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_07_25US.28855932.pdf
- /4/ Закон о избору председника Републике, Службени гласник Републике Србије, година LXIII, број 111, 04.12.2007, стране 7 - 9.
- /5/ Закључак Уставног суда, број IУо-243/2012 од 20.06.2012. године:
http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2012_06_21LTG_US_BTisprSve.289104006.pdf

С поштовањем,

Београд, 7. јуни, 2016. године.

Др Љубомир Т. Грујић, редовни
професор у пензији
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд